

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж1 804/20
19.6.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорице Смирчић, председника већа и судија Невенке Калуђеровић и Снежане Савић Сабљић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА1 до АА10, чији је заједнички пуномоћник адвокат АБ, против туженог ЈКП “Београдске електране” Београд, са седиштем у Новом Београду, ул. Савски насип бр.11, ради исплате, вредност спора у укупном износу од 729.650,00 динара, одлучујући по жалби тужилаца изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1.бр.13030/10 од 26.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П1.бр.13030/10 од 26.09.2018. године, па се обавезује тужени ЈКП “Београдске електране” Београд, да тужиоцима на име неисплаћеног дела јубиларне награде исплати и то:

-тужиоцу АА1 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 02.03.2010. године до исплате;

-тужиоцу АА2 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године до исплате;

-тужиоцу АА3 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиоцу АА4 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиоцу АА5 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиљи АА6 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиљи АА7 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиоцу АА8 износ од 72.743,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2010. године па до исплате;

-тужиоцу АА9 износ од 72.853,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2010. године па до исплате;

-тужиоцу АА10 износ од 72.853,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2010. године па до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 518.437,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцима на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 139.192,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1.бр.13030/10 од 26.09.2018. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име неисплаћеног дела јубиларне награде исплати износе ближе означене у ставу првом изреке, са законском затезном каматом од доспелости па до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 518,437,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци побијајући је из свих законских разлога, са предлогом за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе из члана 372 ЗПП-а ("Службени гласник РС" бр.125/04, 111/09), који се примењује у смислу одредбе из члана 506 став 1 ЗПП-а ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужилаца основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 1, 2, 5, 7 и 9 наведеног ЗПП-а, на које овај суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на правилност донете пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужиоци су у радном односу код туженог, а у јануару 2010. године напунили су 20 година непрекидног рада у предузећу, поводом чега је тужени донео за тужиоце решења о исплати јубиларне награде 09. и 10.03.2010. године, којим решењима је тужиоцима утврдио право на исплату јубиларне награде поводом 20 година непрекидног рада у предузећу у износима одређеним према одредбама члана 26 Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној и стамбеној делатности у Београду, на која решења тужиоци нису улагали приговор, нити су водили спор за поништај истих. С обзиром да тужиоци против решења туженог којима је одређено да ће им се исплатити јубиларна награда у одређеним износима, нису покренули спор пред судом тужбом за поништај наведених решења, то је првостепени суд оценио да су наведена решења постала коначна и правноснажна.

Утужени износи представљају разлику између износа јубиларне награде која је тужиоцима исплаћена према одредби члана 26 Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној и стамбеној делатности у Београду (“Службени лист Града Београда” бр.16/2009) и износа јубиларне награде у висини од две и по просечне зараде за 20 година рада код послодавца према одредби члана 125 став 1 тачка 5 Колективног уговора код послодавца ЈКП “Београдске електране” (“Службени лист Града Београда” бр.6/2007).

Првостепени суд је оценио да се у конкретном случају непосредно примењује Посебан колективни уговор, па је оценио да је тужиоцима правилно досуђена јубиларна награда за 20 година непрекидног рада, због чега је одбио као неосноване тужбене захтеве тужилаца за исплату разлике јубиларне награде.

Доносећи ожалбену пресуду првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, због чега је пресуда првостепеног суда преиначена и тужбени захтев тужилаца одбијен.

Колективни уговор код послодавца ЈКП “Београдске електране” закључен је 22.фебруара 2007. године објављен у “Службеном листу Града Београда” 23.фебруара 2007. године и важио је у року од 3 године до 03.марта 2010. године. Посебни колективни уговор за јавна предузећа у комуналној делатности у Београду донет је 14.04.2009. године и одредбом члана 82 наведеног уговора прописано је да, на основу овог уговора, колективни уговори код послодаваца уз поштовање свих одредби морају да се потпишу од 3 месеца од дана ступања на снагу овог уговора, дакле, у периоду од 14.04. до 14.07.2009. године, при чему Посебним колективним уговором није наведено да у случају непотписивања колективних уговора код послодаваца, појединачни колективни уговори се неће примењивати.

Тужиоци су право на исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног рада код туженог стекли у јануару 2010. године, у време важења Колективног уговора код послодавца који је закључен 2007. године.

Чињеница да тужени није у року од 3 месеца од доношења Посебног

колективног уговора закључио нови колективни уговор код послодавца, искључује примену Колективног уговора код послодавца која су супротна одредбама Посебног колективног уговора и која дају мања права запосленима, у ком смислу би се примењивале и одредбе Посебног колективног уговора. Међутим, с обзиром да Колективни уговор код послодавца за запослене предвиђа већа права, односно одредбом члана 125 став 1 тачка 5 наведеног Колективног уговора код послодавца, предвиђено је да право на исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног рада запослени имају у висини две и по просечне плате исплаћене код послодавца у претходном месецу у односу на месец када се запосленом исплаћује награда. Такође, Колективним уговором код послодавца прописано је да се јубиларна награда исплаћује у месецу у коме се стиче право. Посебни колективни уговор који је донет 2009. године прописује у члану 26 право на исплату јубиларне награде поводом годишњице непрекидног рада у предузећу у висини од најмање једне просечне зараде исплаћене код послодавца у претходном месецу у односу на месец када се запосленом исплаћује награда, а право на јубиларну награду поводом годишњице непрекидног рада у предузећу, запослени стиче након проведених првих 10 година рада, а после тога свака пета година рада код истог послодавца, висина награде за сваку наредну петогодишњицу увећава се за 1/4 месечне зараде код послодавца у претходном месецу у односу на месец када се запосленом исплаћује награда, односно, највише две и по зараде за проведених 40 година рада.

Применом наведених правила произилази да се одредбама Посебног колективног уговора запосленима дају мања права у погледу исплате јубиларних награда, јер се предвиђају мањи износи у односу на колективни уговор код послодавца.

Одредбом члана 8 Закона о раду у ставу 1, прописано је да колективни уговор и правилник о раду (општи акт) и уговор о раду не могу да садрже одредбе којима се запосленом дају мања права или утврђују неповољнији услови рада од права и услова који су утврђени законом. Ставом 2 истог члана прописано је да општим актом и уговором о раду могу да се утврде већа права и повољнији услови рада од права и услова утврђених законом, као и друга права која нису утврђена законом, осим ако законом није друкчије одређено.

На основу изнетог, супротно ставу првостепеног суда, овај суд је оценио да се у конкретном случају, у погледу износа јубиларне награде за тужиоце има применити Колективни уговор код послодавца, који је важио у време када су тужиоци стекли право за исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног рада код туженога, а то је било у јануару 2010. године.

Наиме, тужиоци су у тужби навели износе који су им исплаћени према одредбама Посебног колективног уговора, као и износе који им припадају према одредбама Колективног уговора код послодавца, с обзиром да је исти био на снази у јануару месецу 2010. године када су тужиоци стекли право на исплату јубиларне награде поводом 20 година рада, па без обзира на чињеницу што тужени, као послодавац није закључио Колективни уговор у року од 3 месеца од доношења Посебног колективног уговора, Колективни уговор код послодавца примењивао се и даље, а поготово одредбе које дају већа права у односу на одредбе Посебног

колективног уговора, као што је право на исплату јубиларне награде. С обзиром да Колективни уговор код послодавца предвиђа већи износ јубиларне награде за 20 година рада, а то је две и по просечне зараде, те како се исти примењивао до 03.марта 2010. године, то је тужени био у обавези да тужиоцима исплати јубиларну награду према одредбама Колективног уговора код послодавца који је био на снази у том тренутку и да тужиоцима исплати јубиларну награду за 20 година непрекидног рада у висини од две и по просечне зараде, према месецу који је претходио месецу у ком стичу право на исплату јубиларне награде. С обзиром да тужени није оспорио висину разлике, то је Апелациони суд у Београду утврдио да је тужбени захтев тужилаца основан, па је преиначио првостепену пресуду и досудио тужиоцима разлику у износима одређеним у тужби, који нису били спорни у току поступка пред првостепеним судом.

С обзиром да тужиоцима припада разлика износа јубиларне награде, то је основан и захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка, те како су тужиоци правилно одредили трошкове поступка пред првостепеним судом, то је Апелациони суд у Београду досудио тужиоцима на име трошкова парничног поступка износ од 518.437,00 динара сходно одредби члана 149 и 150 важећег ЗПП-а, а висина износа правилно је одмерена применом АТ и ТТ важећих у време пресуђења са увећањем за већи број тужилаца.

Тужиоци су успели у поступку по жалби, па им припадају и трошкови жалбеног поступка на име састава жалбе у износу од 66.000,00 динара по АТ, те трошкови таксе на жалбу и на другостепену пресуду у износима од по 36.596,00 динара, што све укупно чини износ од 139.192,00 динара, колико је тужиоцима овом пресудом и досуђено.

На основу напред изнетог, а сходно одредбе из члана 375 и 161 ЗПП-а (“Службени гласник РС” бр.125/04, 111/09), који се примењује у смислу одредбе из члана 506 став 1 ЗПП-а (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Зорица Смирчић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић